

Anders Wiklöf

05.07.2019

Anders Wiklöf on niittänyt menestystä yritysten perustajana – Wiklöf Holding on tänään Pohjoismaiden suurin yksityisomistuksessa oleva konserni. Se, mikä alkoi tyhjiillä pulloilla ja loistoautoilla, johti ahvenanmaalaiseen imperiumiin moottorinaan Itämeren taxfree-myynti.

Muurarin pojasta miljonääriksi

Ahvenanmaalla kaikki tuntevat Anders Wiklöfin. Hän on kansanomainen ja suosittu yrittäjä pilke silmäkulmassaan. Kun ahvenanmaalaiset ja turistit käyvät ruokaostoksilla, asuvat hotellissa, syövät ravintolassa, katsovat jalkapalloa Maarianhaminassa, lentävät ambulanssihelikopterilla, asioivat pankissa tai tekevät ostoksia Itämeren matkustajalaivojen taxfree-kaupoissa, tekevät he sen usein jossakin Wiklöf Holdingin yrityksessä. Imperiumin liikevaihto on yli 400 miljoonaa euroa ja vuotuinen voitto on noin 12 miljoonaa euroa. Yksityishenkilönä Anders Wiklöf on suuromistaja Ahvenanmaan kahdessa lehdessä, joista yksi on sosiaalidemokraattinen ja toinen konservatiivinen. Jälkimmäisessä hän on omistaja yhdessä hyvän ystävänsä merenkulkuneuvos Ben Lundqvistin kanssa.

Ahvenanmaan kuninkaaksi kutsutulla Andersilla on laaja verkosto poliitikkoja, yrittäjiä, urheilijoita ja taiteilijoita sekä Manner-Suomessa että Ruotsissa. Maarianhaminaan ja vapaa-ajanasuntoon Andersuddeniin, jonka Anders on luonut yhdessä hyvän ystävänsä, arkkitehti Folke Wickströmin kanssa, saapuvat säännöllisesti sekä Martti Ahtisaari että Paavo Lipponen. Andersin ystäväpiiriin kuuluu myös muun muassa tennislegenda Björn Borg ja talouselämän profiili Anders Wall:

– Ahvenanmaa on erinomainen kasvualusta yrittäjille. Meillä on ollut varustamoja ja kauppa vuosisatojen ajan ja saarella on aina ollut paljon pienyrittäjiä, hän kertoo.

Pitkän tähtäimen yritysraikentaja

Anders on pohjimmiltaan intohimoinen ja innokas pienyrittäjä, josta on vähitellen kasvanut suuryrittäjä. Hän on tehnyt kauppoja ja rakentanut yrityksiä koko aikuisikänsä. Ahvenanmaalainen imperiumi koostuu tänään yli 20 yrityksestä. Menestys yrittäjänä on myös inspiroinut Andersia auttamaan yksityishenkilöitä ja tekemään lahjoituksia erilaisiin hyväntekeväisyysprojekteihin, esimerkiksi Itämerirahastoon, joka täyttää tänä vuonna 30 vuotta.

Anders on yrittäjänä pitkälle tähtäävä ja määrätietoinen. Yksityiskohdista voi vuoden lopussa nähdä, jos kaupat onnistuivat:

- Olen perfektionisti, mutta en voi huonosti sen takia. Nautin siitä, että olen tarkka ja että minulla on hyvä järjestys sekä yksityisesti että yrityksissäni. Teen yhden asian kerrallaan. Jos aloittaa oikealla tavalla, on tulos ajan mittaan sekä halvempi että parempi. Sen lisäksi asioita ei tarvitse tehdä uudestaan.

Andersille raha sinänsä ei ole kiinnostavaa, vaan se, mitä rahalla voi tehdä. Andersin tapauksessa tämä koskee sekä hyvien kauppojen tekemistä että vaikuttamista paremman maailman puolesta. Hän on jo pitemmän aikaa ollut tyypillinen kilpailuihminen. Hän rakastaa voittamista. Mutta arjen toimissa se näkyy pikemminkin monissa antoisissa tapaamisissa ihmisten kanssa:

- Täällä on kovin helppoa tavata niitä ihmisiä, joiden kanssa työskentelen ja teen yhteistyötä. Se on yksi Ahvenanmaan eduista. Syömme yleensä lounasta Hotelli Arkipelagissa. Olen tuntenut monet heistä yli kolmekymmentä vuotta. Minusta on hauskaa pyörittää yrityksiä. Siitä on tullut minulle elämäntapa.

Rakkautentäyteinen lapsuus järjestyssäännöillä

Anders varttui hyvin yksinkertaisissa oloissa. Pohjanmaalta kotoisin oleva isä oli muurari. Äiti sokeutui jo nuorena. Perheen

elämä oli rankkaa, myös
Andersille ja hänen isoveljelleen
Larsille. He auttoivat äitiään
pitämällä kodin järjestyksessä:

- Äidille oli hankalaa, jos hän
kompastui lattialla lojuviin tavaroihin
tai loukkasi itsensä avoimiin
kaapinoviin. Näin opimme,
että kaikki sujuu paremmin, jos
paikat pidetään järjestyksessä.

Anders näki, kuinka hänen
vanhempansa uurastivat ja ponnistelivat.
Sen takia hän päätti jo
teini-ikäisenä, ettei olisi vanhemmilleen
taakkana. Hän pärjäisi
itse. Äidin ja isän nukkuessa
hän karkasi ikkunasta ulos ja
souti tanssilavalle poimiakseen
tyhjiä pulloja, jotka hän möi
kauppoihin. Tänäpä hän omistaa
nämä kaupat. Poikana Anders oli
pieni ja laiha, joten hän mahtui
ryömimään tanssilavan lattian
alle poimimaan kolikot, jotka olivat
pudonneet maahan tanssivien
nuorten taskuista.

Vanhemmat olivat ymmärtäneet,
että nuorimmalle pojalle oli
suotu liikemiesvaisto, mutta he olivat kuitenkin sitä mieltä, että hänen tulisi
hankkia itselleen ammatti. Niinpä Anders
aloitti kotitalousoppilaitoksessa leipurin
oppipoikana, mutta koska hän oli päässyt
oman rahan ansaitsemisen makuun, houkutteli
se enemmän.

**”Minusta on hauskaa pyörittää yrityksiä. Siitä on tullut minulle
elämäntapa.”**

Anders Wiklöf

Moottorina revanssi

Anders aavisteli, että Pohjoismaiden
parantuneet elinolot voisivat lisätä kalliimpien
autojen kysyntää. Hän halusi aloittaa
loistoautojen myymisen Ahvenanmaalla.
Päästäkseen alkuun hän tarvitsi 10 000

markan lainan. Anders kävi Ålandsbankenilla Maarianhaminassa pyytäen lainaa, mutta koska vakuus puuttui, laina evättiin:

- Heidän mielestään olin oikea pojannulikka. Minulla oli farkut, t-paita ja pitkät hiukset. Pankissa työskenteli luotettavia viisikymmenvuotiaita herroja hienoissa puvuissa. Ja tässä tuli yksinkertainen muurarin poika ja halusi lainata rahaa ilman vakuuksia. Tänä päivänä ymmärrän, miksi en saanut lainaa, mutta silloin tulin surulliseksi ja vihaiseksi. Seisoessani portailla pankin ulkopuolella mietin, että vielä minä heille piru viekoon näytän. Jonakin päivänä minä omistan osan Ålandsbankenien.

Anders oli tehnyt päätöksensä. Nyt oli aika mennä täyttä vauhtia eteenpäin. Hän oli 20-vuotias, jääräpäinen ja rakasti autolla ajamista. Yksitoistavuotiaana hän oli ostanut ja myynyt yhdeksän, joten kyllähän hänellä tiettyä kokemusta autokaupoista oli. Mutta nyt hän aikoi käynnistää eksklusiivisen agentuuriliikkeen loistoautoille Ahvenanmaalla.

Iso ongelma oli, että Mercedes Benz -agentuurilta vaadittiin, että oli varaa pitää varaosavarastoa. Se ei onnistunut ilman pankkilainaa. Mutta Anders taisteli vastoin kaikkia odotuksia. Saadakseen rahat nopeammin, hän pyöräili asiakkaiden kotiin ja laittoi laskut heidän postilaatikoihinsa. Sillä tavalla hän säästi myös postikuluissa. Ystävien juhliessa Anders teki lujasti töitä.

Kalliiden autojen myynti Ahvenanmaalla sujui hyvin ja hän selvisi ilman pankkilainaa. Kohta myös pankinjohtaja osti Andersilta Mercedes Benzin, ja ajan kuluessa heistä tuli ystäviä. Anders säästi niin paljon rahaa kuin mahdollista ja osti Ålandsbankenin osakkeita erissä. Hän panosti myös yritysten perustamiseen muilla aloilla, keskittyen muun muassa ruokaan ja Itämeren taxfreemyyntiin.

1980-luvulla

Anders oli ostanut niin paljon

Ålandsbankenin osakkeita, että hän sai paikan hallintoneuvostossa. Hän oli saanut revanssinsa:

- Rakastan kilpailemista, ja voittaminenhan on hauskeempaa kuin häviäminen. Siinä vasta revanssi! Se tuntui todella hyvältä.

Tänään Andersilla on enemmistöomistajana vaikutusvaltaa Ålandsbankenin toimintaan. Ilman hänen rohkeuttaan ja sinnikkyyttään

sekä hallituksessa että osakkaana olisi pankki ehkä jäänyt paikalliseksi vaikuttajaksi. Ålandsbanken on kuitenkin pirteä haastaja suurpankeille Ruotsissa ja Manner-Suomessa.

Ålandsbanken viettää tänä vuonna 100-vuotisjuhlavuottaan, ja Andersin mukaan yrityksen pitkä ikä todistaa pankin olevan vakaa yritys, jonka ammattimaisesta, ahkerasta ja kaukonäköisestä historiasta voi olla ylpeä.

- Luonnollisesti se on myös kuitti kaikista hyvistä asiakassuhteistamme, sekä menneistä että nykyisistä.

Rakkaus perheeseen, eläimiin ja kulttuuriin

Maa repesi Andersin jalkojen alla, kun hänen vanhempi veljensä menehtyi kymmenen vuotta sitten sydänkohtauksen seurauksena. Veljekset olivat hyvin läheisiä, ja he olivat tunnettu parivaljakko Ahvenanmaalla. Lars hoiti politiikan. Hän oli sosiaalidemokraatti ja Ahvenanmaan talousministeri vuosina 2005-2007. Anders hoiti yrittäjyyden. Yhdessä he olivat lyömättömiä. Kumpikin heistä paloi Ahvenanmaan puolesta ja he ovat tehneet suuria tekoja. Nykyisin Andersille läheisin on veljenpoika Peter Wiklöf, Ålandsbankenin toimitusjohtaja.

Perheeseen kuuluu vaimo Rita ja koira Bjösse. Se on valkoinen Coton de Tuléar, ja samaa rotua kuin Andersin edellinen koira, myöskin Bjösse, jonka kanssa Anders vietti jokaisen päivän kuudentoista vuoden ajan:

- Minä kaipaen vanhaa Bjösseä. Hänhän oli meille kuin lapsi, Anders sanoo

Paratiisi Andersudde Ahvenanmeren äärellä

Andersin ja Ritan vapaa-ajan asunto, Andersudde, sijaitsee kymmenen kilometriä Maarianhaminasta niemellä, josta on upea näköala Ahvenanmerelle. Paikka on maaginen.

Anders on eläinystävä koko sydämestään, ja se myös näkyy. Tontin sisäänkäynnin luo hän on rakennuttanut pienen järven aaltokoneella, jotta vesi ei jäätyisi. Hanhet tarvitsevat avointa vettä viihtyäkseen vuoden ympäri. Siellä täällä tonttia sijaitsee pieniä

eristettyjä taloja, joissa on lattialämmitys. Talot ovat kissoja varten, mutta ne houkuttelevat myös muita vierailevia pieniä eläimiä. Venevajassa asuvat pääskysset. Anders antaa niiden olla rauhassa, joten vene saa olla ulkopuolella vajan vieressä.

Ahvenanmaan kuningas tulee tänne joka päivä, myös kesäkauden loputtua. Täällä hän tuntee vapautta ja inspiraatiota. Taloa on laajennettu ajan mittaan, jotta Andersin kasvava taidekokoelma mahtuisi sinne. Andersin taidekokoelma on yksi Pohjoismaiden huomattavimmista yksityisistä taidekokoelmista. Hän kerää suomalaista ja ruotsalaista taidetta viime vuosisadan vaihteesta. Hänen kokoelmastaan löytyy tunnettuja taiteilijoita, kuten Anders Zorn, Carl Larsson, Helene Schjerfbeck ja Albert Edelfelt. Täällä on myös jäljennös Peter Dahlin mahtipontisesta maalauksesta "Stolta Stad" (Ylpeä kaupunki), alkuperäisteoksen ollessa lainassa Sven-Harryn taidemuseossa Tukholmassa. Ruotsissa nousi häly vuonna 2005 kun maalaus myytiin "tuntemattomalle ostajalle" Bukowskin ennätyshintaan 5,7 miljoonaa kruunua. Myöhemmin kävi ilmi, että Anders oli laajentanut kokoelmaansa ruotsalaisen taiteilijan helmellä, jossa on Bellman-motiivi.

"Minä heille piru vieköön näytän. Jonakin päivänä minä omistan osan Ålandsbankenian."

Anders Wiklöf

Hyvä elämä

Anders on nautiskelija. Hän ei juo samppanjaa, mutta mielellään punaviiniä. Hän syö myös mielellään hyvää ruokaa hyvien ystävien seurassa. Keväällä hän lentää Rivieralle yksityiskoneellaan:

- Matkustan Nizzaan valon vuoksi. Asun aina klassisessa Negrescossa samassa huoneessa, ja tapasin juoda kahvia yhdessä hotellin

omistajan kanssa. Tullessani
Nizzaan he nostavat Ahvenanmaan
lipun sankoon, ja
se liehuu Ranskan ja EU-lipun
välissä. Silloin olen ylpeä Ahvenanmaasta,
hän sanoo.

”Mukavampi antaa kuin saada joululahjoja”

Anders on antelias ja hän
jakaa mielellään kokemuksiaan.
Sekä tennistähdet että
muusikot ovat esiintyneet
kutsuvieraille Andersin yksityisellä
2 000-paikkaisella
tennisareenalla.

Andersin suuri kiinnostus
kulttuuriin sekä nöyryys oman
menestyksensä edessä on herättänyt
hänessä halun jakaa
omastaan. Hänen mielestään
Ahvenanmaan kaltainen pieni
yhteiskunta tarvitsee taidetta,
urheilua, teatteria, konsertteja,
oopperaa ja jalkapalloa. Andersin
mukaan se on kitti, joka
yhdistää ahvenanmaalaiset:

- Ihmiset tarvitsevat
kulttuuria. He käyvät
ostoksilla minun kaupoissani,
asuvat hotelleissani
ja syövät ravintolassani.
Kyllähän minun silloin täytyy
tarjota takaisin. Minusta on mukavampaa
antaa joululahjoja kuin saada niitä.
Mielestäni täytyy jakaa omastaan, jos
siihen on mahdollisuus, hän sanoo.

Kun Anders lopuksi esittelee
mittatilaustyönä rakennetun tennisareenansa
hän soittaa Sissel Kyrkjebön
laulun ”Innerst i sjelen” kovalla äänenvoimakkuudella.
Norjalainen laulaja esiintyi
viime kesän ilmaiskonsertissa Maarianhaminassa,
jossa 10 000 ahvenanmaalaista ja
vierasta nauttivat kokemuksesta Andersin
syntymäpäivänä.

Artikkeli lehdestä Ålandsbanking 1/2019 (julkaistu 05.07.2019)
Teksti: Anders Ström, kuva: Viktor Fremling